

Stedet for at lade Forkyndelse foretage efter de for Forkyndelse af Straffedomme gældende Regler.

Frk. Gerda Mundt ønsker, at Forkyndelse skal kunne frafaldes til Protokollen uden Underskrift fra de paagældende, og stiller derfor Forslag om, at i Stk. 1 udgaar Ordene »med deres Underskrift til Protokollen«. Som Begrundelse anføres, at saadan Underskrift blot er en besværlig Formalitet, der let fremkalder Uvillie og Misforstaaelser, og som i Praksis har voldt store Vanskeligheder ved at komme til Overenskomst med Forældre om deres Børns Anbringelse udenfor Hjemmet; Forældrene kan vel indse, at deres Børn trænger til at komme under Opdragelse, men vil ikke skrive under paa, at de giver Afkald paa nogen Ret over Børnene. *Flertallet* mener, at man for at sikre Beviset for, at Forældrene er gjort bekendt med Udvalgets Beslutning — hvorfra Beslutningens Lovlighed er afhængig — ikke kan undlade at forlange Forældrenes Underskrift, hvorhos man mener, at et socialt Udvalg, hvis det ønsker det, kan komme ud over de nævnte Vanskeligheder, naar der som foreslaaet aabnes Adgang til at sende Meddelelse om Udvalgets Beslutning ved anbefalet Brev. *Flertallet* mener derhos, at Uvillien mod saadan Underskrift nærmest skyldes de paagældendes Uvillie mod skriftligt at skulle give Afkald paa Forældremyndigheden. Som Forholdet foreslaas ordnet med Hensyn til Forældremyndigheden over Børn, der er under Udvalgets Forsorg, jfr. Bemærkningerne ad Kap. IV., § 4, vil der ikke mere blive Spørgsmaal om at fratage eller give Afkald paa denne Myndighed, idet denne efter Forslaget eo ipso tilkommer det Udvalg, der har Forsorgen for Barnet. — Af samme Grund er de i Værgeraadslovens § 28, Stk. 1, sidste Punktum, indeholdte Regler om Forkyndelse af Beslutninger om Fratagelse af Forældremyndighed bortfaldet.

Udvalget anser det for rettest, at Forældre ved Forkyndelsen skal gøres opmærksom paa den Adgang til Appel, som Loven hjemler.

Til § 12.

Bestemmelsen svarer til Værgeraadslovens § 33.

Til § 13.

Der henvises til Værgeraadslovens § 13. Denne omhandler ganske vist kun Værgeraadsmedlemmernes Tjenesterejser, men det synes ønskeligt udtrykkeligt i Loven at fastslaa, at der ogsaa skal fastsættes Regler for Dagpenge og Befordringsgodtgørelse for de Rejser med Børn, som Børneværnets

Udøvelse medfører, ligesom saadanne Regler hidtil administrativt har været givet af vedkommende Ministerium i Henhold til Værgeraadslovens § 94.

Udvalget er opmærksom paa, at denne Bestemmelse mulig skal indsættes et andet Sted i Loven om offentlig Hjælp, f. Eks. i Kap. III. i Udkastet til denne Lov, men har ikke villet undlade at optage Bestemmelsen her for at paapege Ønskeligheden af, at en saadan Bestemmelse optages i Loven, idet det særlig med Hensyn til Ledsagerrejser er meget ønskeligt, ogsaa af Revisionshensyn, at der gælder faste Regler for Dagpenge og Befordringsgodtgørelse, da det drejer sig om Udgifter, der er Genstand for Refusion, jfr. Udvalgets Bemærkninger til § 62 i Udkastet til Lov om offentlig Hjælp.

Kapitel I A.

I Henhold til § 21 i Udkastet til Lov om offentlig Hjælp administreres samtlige de i Loven omhandlede Sager og Arter af Hjælp for Københavns Vedkommende af Magistraten.

Den i Værgeraadsloven omhandlede Børneforsorg har i København hidtil været udøvet gennem Værgeraadet, der bestaar af en Formand og en Næstformand, begge beskikkede af Socialministeren efter indhentet Erklæring fra Københavns Kommunalbestyrelse, samt fire Gange saa mange Medlemmer, som der er Værgeskredse, samt yderligere fire Medlemmer. Da der f. T. er 19 Værgeskredse i København, bestaar Værgeraadet altsaa af $76 + 4 = 80$ Medlemmer, alle valgte af Københavns Kommunalbestyrelse, foruden af Formanden og Næstformanden.

Medens Børneværnsarbejdet i de andre Kommuner i Landet efter Forslaget vil blive udøvet af de af folkevalgte Repræsentanter bestaaende sociale Udvalg, foreslaas dette Arbejde i København som Følge af Kommunens Størrelse og den deraf følgende særlige Administrationsordning henlagt til Magistraten og vil saaledes i det væsentlige komme til at hvile paa Magistratens Embedsmænd. Fra forskellig Side, navnlig fra Københavns Værgeraad, er Udvalgets Opmærksomhed blevet henledt paa, at det er ønskeligt, at de i denne Henseende omhandlede Beføjelser udøves under Medvirkning af folkevalgte Repræsentanter for at skabe Tillid i Befolkningen til Børneværnsarbejdet, der, forsaavidt angaar den Del, der svarer til den nuværende Værgeraadsforsorg, i mange Tilfælde iværksættes som en Tvangsforan-